

Wörtu-linnas : 1) 7mal Nääri-fuu päätval, linna-laat.
2) 2sel Küünla-fuu p. 3) 22sel Küünla-fuu p. suur
jässä-laat, 8 päätva. 4) 10mal Jüri-fuu p., weisse-laat.
5) 24mal Jaani-fuu p. weisse-laat. 6) 24mal Lihklii-
fuu p., Lihklii-laat. 7) 7mal Viina-fuu p., linna-laat.
8) 20mal Talve-fuu päätval, weisse-laat.

Narva-linn peab linna, weisse ja hobbuise-laata 6maast summi
10ma Rüünlala-fuu päätvani — ja 20maast summi 23maal,
Lihklii-fuu päätvani.

Ilus maja-perremees ja temma fogge- mata leitud warra.

Jummasa sõnua on ellaw ja wäggew
ja terrawam fui ükski kahheterrane mööbli.

Langweldi möös olli seddapuhlo ühhe mehhe
pärrast, kes enne kaupmehhe pölvxes paljo warra
loksa pannud, ja nüüd omma festea aastate sees
omma warrandussfest tahtis rahho sees ellada.
Temma nimmi annab märko, et ta olli wannast
Israeli rahwa suggust. Lewi olli Juut, ja uhte
omma sündinuse ning usso-öiguse peale. Ta olli
lesi, ja omma abbiellust polnud tal muud mässes-
tukses jänud kui üks ainuke tüttar, kelle näust sohhe
möös ärratunda, et ta fa üks Jerusalemia tüttar-
dest olli.

„Wata Rahel, ees se olle fänna paif”, ütles
Lewi afnast wälja wadates.

„Igga paif, olles ta fa förb, on mulle fänna,
lus ma omma arnisa iesa selsis wöin olla”, fos-
tis tüttar.

„Moh sin on sul teine luggu, fui förbes olles.
Agga jölle on se, kes omma wannemate pärran-
dust, nenda fui endine perremees teggi, ärra-
raislab, ja isse fui wäljalükkatud peab ümmer-
hukuma.”

„Oh waene önneto”, ütles Rahel.

„Mis sa temma pärrast kurdad? kes tuulit
füswab, se tormi leisab. Maiskajaid ei kurda minna
ial”, ütles Lewi ja läks emale, fest ta olli walli
nende wasto, kes warra raijates waeels sanud.
Agga et ta siin endist möisnifo jöyledaks nimme-
tas, tulli ennamist fest, et sesamina ristiinnime
oll, agga Lewi jälle selle mehhe sarnane, kellest
firjotud on: „ta wiikas föisi, kes Jesusse nimme
Naatsaretist appi hüüdsid.” Nenda ep olnud ta
tüttar mitte. Temma pölgas kül fa ristiuso,
kellest ta palja nimme faido teadis, agga innimeste
wasto olli ta ärras.

Möös sai peagi teise näo. Nüüdse perremehhe
joud ja mugrus ehhitas wanna elohone wäggä
fännaaks, et iescgi firjutesammer seest läifis. Ma-
mato-kappid, föil juggo ramatuid täis, jäid ennesté
wanna sohha peale; endise perrefonna w a n n a
p i b e l peti fa veel omma wangi pölvxes ja ei
teadnud sedda möelda, mis suur teggeminne tem-
mas ees olli.

Witto näddasat läfsid möda; wöerad tullid,
wöerad läfsid, üks piddo olli teise järrel, römonissa
ja naerminne föllas ühhest toast teise. Ei pubund